

stat, gennem disse paatænkte ny Skattelove. Med Hensyn til den tvungne Selvangivelse er der jo rokket stærkt ved dennes Hensigtsmæssighed. Jeg kan ikke gaa med til denne Betragtning. Der er blandt andet ogsaa af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valokreds gjort gældende, at naar man drog en Sammenligning, som jeg havde gjort, med Forholdene efter den preussiske Lov, var der den store Forskel, at man, da man sprang saa stærkt op fra det mindre Beløb af 80 Millioner til over 120 Millioner, havde med to forskellige Skattelove at gøre, og da var der jo borttaget Grundlaget for en Sammenligning. Jeg skal dertil svare, at ved Fremkomsten af den ny preussiske Skattelov med det ny System havde man budgetteret Indtægten til 80 Millioner, og paa det Sted, hvor Loven var udkommen og skulde virke, anset det for sandsynligt, at der vilde komme 80 Millioner ind; men det viste sig som Resultat allerede af det første Aars Skattepaaligning, at der indkom 125 Millioner. Deri ligger tilstrækkelig Bevis, forekommer det mig, for, hvad det ny System, som er baseret paa den tvungne Selvangivelse, har kunnet udvirke. Det er for mig vanskeligt at se, hvorledes man skal kunne komme bort fra denne Fordring, for Indkomstskattens Vedkommende. Man kan maasse modificere paa de Bestemmelser, der ere knyttede til Fordringen om tvungen Selvangivelse; men jeg tror ikke, man kan komme bort fra dens Princip, naar der er Tale om en Indkomststat. Det stiller sig derimod for mig noget anderledes, naar man taler om tvungen Selvangivelse lige over for Formuebeskatningen. Det er navnlig ogsaa mod denne Side af Sagen, at Indvendingerne med særlig Styrke ere fremkomne fra forskellige Side og fra kompetent Side under Debatterne her, og jeg skal da henstille, at man, ved Udvalgsundersøgelserne tager det Spørgsmaal op, om man muligvis kunde frygte Fordringen om tvungen Selvangivelse for Formueskattens Vedkommende. Det er jo saa, at man, naar man, hvor der er Tale om Indkomststat, opstiller Fordringen om en specificeret Angivelse, da ogsaa vil faa en Vejledning og en Vejledning, der muligvis vilde vise sig at være tilstrækkelig ogsaa med Hensyn til Formuebeskatningen. Det har nu i det hele taget ikke for mig noget særlig afkræftende ved sig at forlange denne Specificering af Angivelserne med Hensyn til Indkomstskatten. Man indretter, saaledes som jeg ser derpaa, Skemaer, som udarbejdes i Finansministeriet og omseendes til alle Vigningsmyndighederne, hvorfra de uddelles til Skatteborgerne. Paa

disse Skemaer er der Rubrikker, der angive de forskellige Indtægtskilder, hvorfra Indkomsten deriveres. En Rubrik indeholder den Indkomst, der kommer fra fast Ejendom, en anden, hvad der kommer gennem Kapital, en tredje, hvad der indkommer gennem Næring og Erhverv, og saaledes videre. Naar der da under Kapitalkilden er opført enten under et, som vist ofte vil blive Tilfældet, eller særlig specificeret, de enkelte Kilder for Formuen, har man jo allerede gennem Indkomstopgivelserne tilstrækkelig Vejledning ogsaa til at bedømme Formuens dens Omfang og Beskaffenhed, i det mindste for saa vidt angaar Kapitalen. Der kan dog maasse gøres den Indvending gældende, at der mangler en fuldstændig Angivelse og Forstaaelse af, hvad der ogsaa her er fremdraget saa stærkt: den saakaldte uproduktive Formue. Ja, det skal jeg villig indrømme, men for mig staar den uproduktive Formue ikke som et særlig vigtigt og omfangsrigt Moment i det hele Beskatningsystem, men som et Supplement, en nødvendig Faktor, som ikke helt kan udelades, men som man sikkert ikke vil faa saa mange Vanskeligheder med, som man fra enkelte Sider har frygtet for, idet det til sidst vil bero paa et Skøn, hvor højt man sætter Værdien af den uproduktive Formue. Helt at udelade dette Moment, forekommer mig ikke at være tilraadeligt; man vilde derved komme ind i andre Vanskeligheder. Jeg skal kun som et enkelt Eksempel paavise, at naar der saa ofte er fremdraget, at Parker, Lysthave, hvad man nu vilde kalde dem, ikke helt maatte udelades fra Beskatning, men meget mere burde medtages som en Art uproduktiv Formue, kunde man jo med dette Eksempel for Dje spørge: hvorledes vilde det saa gaa, naar man udelod saadanne Skatteobjekter? Skulde da de Driftsomkostninger, der ere forbundne med Hold af saadanne Have eller Lystparker, skulde disse ofte ikke ganske ubetydelige Udgifter fradrages den samlede Ejendoms Driftsomkostninger, eller rettere: skulde de tages med under Driftsomkostningerne og fradrages til Medsættelse af den Formueværdi, den samlede Ejendom repræsenterede? Jeg nævner blot dette, for at man derigenem kan se, at man ikke helt kan se bort fra den uproduktive Formue. Jeg skal dog villig indrømme, at der kan og bør foretages enkelte Modifikationer. Der er ogsaa peget paa, at man, naar Talen er om Løsøre, som jo er fritaget — Løsøre i egentlig Forstand — bevæger sig paa et vanskeligt Omraade. Man kan spørge om, hvor meget der skal medtages, og hvad der skal udelades. Ja, jeg tror, at man her let kunde